

opfattes som symbolske og dermed ikke har nogen egentlig præventiv effekt.

Hensynet til straffens præventive effekt taler derfor for, at vi får forhøjet mindstebeløbene for overtrædelse af færdselsloven betragteligt. Samtidig må man også holde sig for øje, at overtrædelse af nogle af færdselslovens bestemmelser om standsning og parkering udløser en afgift på 480 kr., ligesom kontrolafgiften for kørsel uden billet i S-tog udgør 500 kr. Det er rimeligt, at bøder for overtrædelse af færdselslovgivningen ikke ligger lavere end disse afgifter. Det er derfor, det foreslås, at bøder som udgangspunkt skal være minimum på 500 kr.

Samtidig er det vigtigt, at bøder ikke har en sådan størrelse, at man på grund af sine indtægtsforhold ikke vil være i stand til at betale dem. Og endvidere gælder det, at bøder af samme størrelse alt andet lige er økonomisk mere byrdefulde for personer med meget lave indtægter end for økonomisk velstillede personer.

Derfor indeholder forslaget også en bestemmelse om, at der til personer med særlig lav indtægt kan udmåles lavere bøder. Bøderne kan dog efter forslaget ikke fastsættes til under 300 kr. Bestemmelsen svarer til nugældende praksis, hvor der udmåles en lavere bøde til f.eks. pensionister og unge.

Endelig indeholder forslaget en reduktion i antallet af mulige bødestørrelser, indførelse af en ordning, hvor bøder for flere samtidige overtrædelser sammenlægges, uden at der dermed sker en reduktion af den samlede bøde, samt ændring af praksis med hensyn til bødestørrelse i gentagelsestilfælde, idet det vurderes, at det svækker straffens præventive virkning, hvis en person, der foretager flere forskellige overtrædelser af færdselslovgivningen, skal slippe billigere end en person, der får de forskellige overtrædelser pådømt hver for sig.

Der vil dog kunne forekomme tilfælde, hvor en absolut akkumulation af bøder vil medføre en meget høj bøde. Derfor indeholder forslaget også her en bestemmelse om, at der i konkrete tilfælde kan ske en fravigelse af kravet om sammenlægning af bøder.

Der har også under debatten været interessante overvejelser og forslag og ideer om færdselssikkerheden og den indimellem noget skræmmende færdselskultur, vi har her i landet, og jeg er i og for sig både lyttende og også positiv over for mange af de tanker, der er kommet her. Det er noget, som jeg er sikker på, at vi

kommer til at beskæftige os meget med i den kommende tid.

Det gælder således også det, som hr. Helge Adam Møller var inde på i forbindelse med de kampagner, der må følges op med, at det ikke er bøderne i sig selv, som har et formål. Som nogle har sagt, vil det bedste jo være, hvis de slet intet provenu gav. Det bedste er faktisk at sikre, at de har en præventiv virkning. Det fører også til, at folk opfatter færdselsloven som mere end bare en vejledende bestemmelse for, hvordan man kommer rundt i landet.

Derfor kan jeg også give udtryk for positiv holdning over for det, hr. Helge Adam Møller sagde omkring kampagner til bedring af færdselskulturen, f.eks. om brug af seler til modvirkning af den alt for høje hastighed, som flere indimellem optræder med.

Så til fru Margrete Auken. Jeg er helt enig i, at vi må sikre, at forståelsen også bliver sådan, at proportionaliteten, forholdet mellem de forskellige bøder, opfattes som rimelig. Derfor er jeg åben over for, at vi drøfter det nærmere og eventuelt præciserer, hvordan det skal være. Til den med, at 200 kr. ikke er noget, man mærker: Ja, det er muligt. Det er selvfølgelig klart, at det kun er et spørgsmål, om man står og mangler de 200 kr., men det er ikke noget, man tænker på, når man kører i S-toget uden klippekortet. Så det kan man jo se på, som man vil.

Hr. Helge Adam Møllers udsagn om blankt at køre over for rødt lys er også noget, jeg mener, man bør se på.

Så må jeg sige, at jeg er enig med hr. Arne Melchior i, at dem, der går rundt og opfatter færdselslovens bødebestemmelser og restriktioner som pengemaskiner, i hvert fald har en interessant opfattelse, for det betyder, at man samtidig siger, at det er acceptabelt at overtræde loven, for hvis man ikke overtræder loven, så giver den jo ingen penge. Så derfor har jeg meget, meget svært ved at se, hvis det er sådan, at det er pengemaskiner, at så skal man enten lade være med at lave maskinen, eller også må man lave maskinen om, altså, så den ingen penge giver. Det kan ikke være rigtigt, at hvis folk er syge, så kurerer man sygdommen ved at slå termometret i stykker.

Så er der endelig hr. Søren Kolstrup, som igen kan se klassekampen i samfundet, og det er selvfølgelig altid livsbekræftende. Det var ligefrem sådan, at han var forfriskende nær, ja, han var nærmest fristet til at sige ja, åh, han var så tæt på, men så kom han heldigvis til at læse